

מקרא-key:	<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת- story-מעשה-O</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ-! proof-ראיה-■</p>						א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא	יב		
נזיר-כל כנויי	מימרא	מאן דאמר																			
מי שנזר ב' נזירות - מגלה את הראשונה יום ל' ואחד, והשניה ליום ששים ואחד	תנן:		◇	⦿																	ה:
בשלמא לרב מתנא ניהא, אלא לבר פדא קשיא				⦿																	ה:
אימא סיפא:	אמר לך בר פדא		◇	!																	ו:
ואם גילה את הראשונה ליום שלשים - מגלה את השניה ליום ששים	[סיפא]		◇	!	■																ו:
אלא סיפא מסייעא ליה, רישא נעשה באומר שלימים.				!																	ו:
ולרב מתנא קשיא סיפא				⦿																	ו:
כדקתני סיפא:	אמר לך רב מתנא:		◇	!																	ו:
יום שלשים עולה לכאן ולכאן.	[סיפא]		◇	!	■																ו:
מאי היא? מקצת היום ככולו, הא אמרה חדא זימנא				⦿																	ו:
מהו דתימא ה"מ לענין חדא נזירות, אבל לשתי נזירות לא, קמ"ל.			◇	!																	ו:
אם גילה יום ששים חסר אחד - יצא, שיום שלשים עולה לו מן המנין	תנן:		◇	⦿	■																ו:
בשלמא לרב מתנא ניהא, אלא לבר פדא למה לי? הא אמר שלשים חסר אחד				⦿																	ו:
אנא נמי אהא סמכי.	[בר פדא]		◇	!																	ו:
מי שאמר הריני נזיר, נטמא יום שלשים - סותר את הכל	תנן:		◇	⦿	■																ו:
בשלמא לרב מתנא ניהא, אלא לבר פדא קשיא				⦿																	ו:
אימא סיפא	אמר לך בר פדא:		◇	!																	ו:
אינו סותר אלא שבעה	[סיפא] רבי אליעזר:		◇	!	■																ו:
אי סלקא דעתך שלשים בעינן, נסתור כולהן				!																	ו:
מקצת היום ככולו.	קסבר רבי אליעזר:		◇	⦿																	ו:
הריני נזיר מאה יום, נטמא יום מאה - סותר את הכל	תנן: [ת"ק]		◇	⦿	■																ו:
אינו סותר אלא שלשים יום	רבי אליעזר:		◇	⦿	■																ו:
ואי סלקא דעתך סבר רבי אליעזר מקצת היום ככולו, נסתור שבעה ואי לא סבר מקצת היום ככולו, ליסתור כולהן				⦿																	ו:
לעולם לא אמרינן מקצת היום ככולו.			◇	!																	ו:
אי הכי, ליסתור כולהן				⦿																	ו:
היינו טעמא דרבי אליעזר, אמר קרא: (במדבר ו) זאת תורת הנזיר ביום מלאת ימי נזרו, התורה אמרה: נטמא ביום מלאת תן לו תורת נזיר.	ריש לקיש:		◇	!																	ו:
לימא כתנאי:				⦿																	ו:
(במדבר ו) עד מלאת הימים - שומעני מיעוט ימים שנים? ת"ל: קדוש יהיה גדל פרע, אין גידול שער פחות משלשים, דברי רבי יאשיה	[רבי יאשיה]		◇	⦿	■																ו:
אינו צריך, הרי הוא אומר עד מלאת הימים, אי אלו הן ימים שצריכין למלאות? הוי אומר: שלשים	רבי יונתן:		◇	⦿	■																ו:
מאי לאו רב מתנא דאמר כרבי יאשיה, ובר פדא דאמר כרבי יונתן				⦿																	ו:
כולי עלמא שלשים בעינן, והכא בעד ועד בכלל פליגי	אמר לך רב מתנא:		◇	!																	ו:

מקרא-key:	disputants-חולקים ♦	statement-מימרא ■
	◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review	⚡ קושיא-challenge
	< מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment	^ שאלה-question
	O מעשה-story	! תירוץ-answer
		■ ראיה-proof

נזיר-כל כנויי		Talmud Navigator									
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י
עד ולא עד בכלל	רבי יאשיה סבר:	!	■	♦							
עד ועד בכלל.	ורבי יונתן סבר:	!	■	♦							
אי אלו הן ימים שצריכין למלאות? הוי אומר: שלשים.	אמר מר:	◊	■								
ואימא: שבת		◊	⚡								
שבת מי איכא חסירותא?		!									
ואימא: שנה		◊	⚡								
מי מנינן ליומין?		!									
מנין שאין מונין ימים לשנים? שנאמר: (שמות יב) לחדשי השנה, חדשים מחשבין לשנים, ולא ימים לשנים.	והא רבנן דקיסרי אמרי:	◊	!	■							
אמר הריני נזיר אחת גדולה, הריני נזיר אחת קטנה, אפילו מכאן ועד סוף העולם - נזיר שלשים יום.										■	
אמאי? והא מכאן ועד סוף העולם קאמר										⚡	
הכי קאמר: אריכא לי הדא מילתא כמכאן ועד סוף העולם.										◊	!
הריני נזיר מכאן עד מקום פלוני, אומדים כמה ימים מכאן ועד מקום פלוני, פחות משלשים יום - נזיר שלשים יום, ואם לאו - נזיר כמנין הימים	תנן:									⚡	■
ואימא הכא נמי: אריכא לי הא מילתא כמכאן ועד מקום פלוני										⚡	
שהחזיק בדרך.	רבא:									!	◊
וליהוי כל פרסה ופרסה										⚡	
באתרא דלא מני פרסי.	רב פפא:									!	◊
וליהוי כל אוונא ואוונא										⚡	
הריני נזיר כעפר הארץ וכשער ראש וכחול הים - הרי זה נזיר עולם, ומגלח אחד לשלשים יום	מי לא תנן:									⚡	■
כל מילתא דאית ביה קיצותא לא קתני										!	◊
הריני נזיר כל ימי חיי, הריני נזיר עולם - הרי זה נזיר עולם	והתניא:									■	■
אפילו מאה שנה אפילו אלף שנים - אין זה נזיר עולם אלא נזיר לעולם.										■	■
שאני שערות, הואיל ומובדלות זו מזו.	רבה:									!	◊
גבי יומי נמי הא כתיב: (בראשית א) ויהי ערב ויהי בקר יום אחד										⚡	
התם לאו דמפסקי מהדדי הוא, מאי קאמר? יממא ולייליא חד יומא הוא, ולעולם לא מפסקי מהדדי.										!	◊
למה לך אקשוויי כולי האי? שאני התם, דהא קתני הריני נזיר אחת.	רבא:									!	◊
הריני נזיר ויום אחד, הריני נזיר ושעה אחת, הריני נזיר אחת ומחצה ה"ז נזיר שתיים.										■	
למה לי למיתנא כל הני?										⚡	
צריכי, דאי תנא הריני נזיר ויום אחד, הכא הוא דאמרי' אין נזירות ליום א', אמתו להכי קמני תרתין, אבל הריני נזיר ושעה אחת, לימני ל' ואחד יום, קמ"ל. ואי תנא שעה אחת, משום דלא נחית לדוקא, אבל אחת ומחצה דנחית לדוקא - אימא לא לימני תרתי, קמשמע לן: כולהו נזיר שתיים.										!	◊
הריני נזיר שלשים יום ושעה אחת - נזיר שלשים ואחד יום, שאין נזירות לשעות. גמ'.											■

<p>◆ חולקים-disputants ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>
<p>מקרא-key:</p>	

Talmud Navigator

נזיר-כל כנויי		א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ									
מימרא	מאן דאמר										
לא שנו אלא דאמר שלשים ואחד יום, אבל אמר שלשים יום ויום אחד - נזיר שתיים.	רב:									■	◇
רב סבר לה כרבי עקיבא, דדריש לישנא יתירא										■	
לא את הבור ולא את הדות אע"פ שכתב לו עומקא ורומא, וצריך ליקח לו דרך, דברי ר"ע,	דתנו: [רבי עקיבא]									◆	■
א"צ ליקח לו דרך	חכמים:									◆	■
בזמן שאמר לו חוץ מאלו, שאינו צריך ליקח לו דרך.	ומודה רבי עקיבא:									■	◇
הריני נזיר כשער ראשי, וכעפר הארץ, וכחול הים - הרי זה נזיר עולם, ומגלה אחת לשלשים יום	[ת"ק]									◆	■
אין זה מגלה אחת לשלשים יום, ואיזהו מגלה אחת לשלשים? האומר הרי עלי נזירות כשער ראשי, וכעפר הארץ, וכחול הים.	רבי:									◆	■
הריני נזיר מלא הבית או מלא הקופה, בודקין אותו, אם אמר אחת גדולה נזירי - נזיר ל' יום, ואם אמר סתם נזירי - רואין את הקופה כאילו היא מלאה חרדל, ונזיר כל ימיו.											■
הריני נזיר מכאן עד מקום פלוני, אומדין כמה ימים מכאן עד מקום פלוני, אם פחות מל' יום - נזיר ל' יום, ואם לאו - נזיר כמנין הימים.											■
הריני נזיר כמנין ימות החמה - מונה נזירות כמנין ימות החמה											■
מעשה היה, כיון שהשלים מת.	רבי יהודה:									○	■
רואין את הקופה כאילו מלאה חרדל, ונזיר כל ימיו.											■
ואמאי? וליחזייה כאילו מלאה קישואין ודלועין, ותיהוי ליה תקנתא											⚡
במחלוקת שנויה, ור"ש היא דאמר: [רבי שמעון] אדם מכניס את עצמו לדבר שספיקו חמור מודאי.	חזקיה:									◆	!
הריני נזיר ע"מ שיהא בכרי זה מאה כור, והלך ומצאו שנגנב או שאבד - ר"ש אוסר, שספק נזירות להחמיר	דתניא: [רבי שמעון]									◆	!
מתיר, שספק נזירות להקל.	רבי יהודה:									◆	!
אפילו תימא רבי יהודה, התם לא נחית ליה לנזירות, הכא נחית ליה לנזירות, במאי לסלוקיה מיניה?	רבי יוחנן:									◆	!
אמאי לא? ליחזייה לקופה כאילו מלאה קישואין ודלועין, ותיהוי ליה תקנתא											⚡
לא ס"ד, נזירות הוא דקביל עילויה, דר' יהודה סבר לה כרבי											!
אין זה מגלה אחת לשלשים יום, ואיזהו שמגלה אחת לשלשים יום? האומר הרי עלי נזירות כשער ראשי, וכעפר הארץ, וכחול הים.	דתנו, רבי אומר:									■	!
ורבי יהודה מי סבר לה כרבי?											⚡
הריני נזיר כמנין ימות החמה וכו'										■	⚡
מעשה היה וכיון שהשלים מת	רבי יהודה:									○	⚡
אא"ב נזירות קא מקבל עליה, היינו טעמא דכיון דהשלים מת, אלא א"א חדא נזירות קבל עילויה, מי הוי השלמה כלל?											⚡
ועוד, מי סבר לה כרבי?											⚡
הריני נזיר מנין הילקטי קיץ, ומנין שבלי שמיטה - מונה נזירות כמנין הילקטי קיץ, וכמנין שבלי שמיטה	והא תניא, רבי יהודה:									■	⚡
מנין שאני.											!
ומי שאני ליה לרבי מנין?											⚡
הריני נזיר כמנין ימות החמה - מונה נזירות כמנין ימות החמה, כימי הלבנה - מונה כימי הלבנה	והתניא: [ת"ק]									■	⚡
עד שיאמר נזירות עלי כמנין ימות החמה וכמנין ימות הלבנה	רבי:									■	⚡

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת- story-מעשה- key-מקרא:</p>		<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ-! proof-ראיה-</p>	
נזיר-כל כנויי	מאי דאמר	א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ	
רבי יהודה סבר לה כותיה בחדא ופליג עליה בחדא: סבר לה כותיה בחדא, נזירות קביל עילויה, ופליג עליה בחדא, דאילו רבי יהודה שני ליה מונה, ורבי לא שני ליה מונה.			ה: ☐
הריני נזיר כל ימי חיי, הריני נזיר עולם - הרי זה נזיר עולם	ת"ר:		ה: ☐
אפילו מאה שנה אפילו אלף שנים - אין זה נזיר עולם אלא נזיר לעולם.			ה: ☐
הריני נזיר ואחת - מונה שנים, ועוד - מונה שלש, ושוב - מונה ארבע.	ת"ר:		ה: ☐
פשיטא			ה: ☐
מהו דתימא ושוב כי כולהו והויא ליה שית, קמ"ל דלא.			ה: ☐
הריני נזיר, סומכוס אומר: הן - אחת, דיגון - שנים, טריגון - שלש, טטרגון - ארבע, פונטיגון - חמש.	ת"ר: [סומכוס]		ה: ☐
בית עגול, דיגון, טריגון, פונטיגון - אינו מטמא בנגעים, טטרגון - מטמא בנגעים מ"ט? למטה הוא אומר: (ויקרא יד) קיר קירות, למעלה הוא אומר: קיר קירות - הרי כאן ארבע.	ת"ר:		ה: ☐
הדרן עלך כל כנויי			

<p>◆ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>
--	--

מז	מאן דאמר	מימרא	נזיר-הריני נזיר
ט.	[בית שמאי]	הריני נזיר מן הגרוגרות ומן הדבילה - בש"א: נזיר	
ט.	בית הלל:	אינו נזיר.	
ט.	רבי יהודה:	אף כשאמרו ב"ש, לא אמרו אלא באומר הרי הן עלי קרבן.	
ט.	[בית שמאי]	הריני נזיר מן הגרוגרות ומן הדבילה - ב"ש אומרים: נזיר.	
ט.	⚡	ואמאי? (במדבר ו) מכל אשר יעשה מגפן היין אמר רחמנא	
ט.	⚡	ב"ש סברי לה כר"מ	
ט.	דאמר: [רבי מאיר]	אין אדם מוציא דבריו לבטלה	
ט.	⚡	וב"ה סברי לה כרבי יוסי	
ט.	דאמר: [רבי יוסי]	בגמר דבריו אדם נתפס	
ט.	⚡	והאי נדר ופתחו עמו הוא.	
ט.	⚡	ובית שמאי נמי, נדר ופתחו עמו הוא	
ט.	⚡	אלא, ב"ש סברי לה כרבי מאיר	
ט.	דאמר: [רבי מאיר]	אין אדם מוציא דבריו לבטלה,	
ט.	⚡	וכיון דאמר הריני נזיר הוה ליה נזיר, כי קאמר מן הגרוגרות ומן הדבילה לאיתשולי הוא דקאתי	
ט.	⚡	וב"ש לטעמייהו	
ט.	דאמר: [בית שמאי]	אין שאלה בהקדש	
ט.	⚡	וכיון דאין שאלה בהקדש, אין שאלה בניירות	
ט.	⚡	ובית הלל סברי כר"ש	
ט.	דתנן: ור"ש:	פוסר, שלא התנדב כדרך המתנדבים.	
ט:	⚡	מתני' דלא כי האי תנא	
ט:	דתניא: רבי נתן:	בש"א: נדור ונזיר, וב"ה אומרים: נדור ואין נזיר	
ט:	⚡	ב"ש סברי לה כר"מ וכו' יהודה, וב"ה סברי לה כרבי יוסי.	
ט:	לישנא אחרינא אמרי לה: רבי נתן:	בית שמאי אומרים: נדור ואינו נזיר, ובית הלל אומרים: לא נדור ולא נזיר	
ט:	⚡	ב"ש כרבי יהודה, וב"ה כר"ש.	
ט:	תנן התם: [ת"ק]	האומר הרי עלי מנחה להביא מן השעורים - יביא מן החיטים, קמח - יביא סולת, שלא בשמן ולבונה - יביאנה בשמן ולבונה, חצי עשרון - יביא עשרון שלם, עשרון ומחצה - יביא שנים	
ט:	רבי שמעון:	פוסר, שלא התנדב כדרך המתנדבים.	
ט:	^	מאן תנא דכי אמר הרי עלי מנחה מן השעורים - מביא מן החיטים?	
ט:	חזקיה:	במחלוקת שנויה, וב"ש היא, לאו אמרי ב"ש: כי אמר מן הגרוגרות ומן הדבילה הוי נזיר? הכי נמי כי אמר מן השעורים - מביא מן החיטים	
ט:	רבי יוחנן:	אפילו תימא דברי הכל, באומר אילו הייתי יודע שאין נודרין כך, לא נדרתי כך אלא כך.	
ט:	חזקיה:	לא שנו אלא שאמר מן השעורים, אבל אמר מן העדשים - לא מייתי ולא כלום.	

מימרא-statement ■ קושיא-challenge ⚡ שאלה-question ^ תירוץ-answer! ראיה-proof ■	חולקים-disputants ♦ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment מעשה-story O	מקרא-key:
---	--	------------------

מאן דאמר	ניזר-הריני ניזר	א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ																					
	מימרא																						
	מכדי חזקיה כמאן מוקים לה למתני? כבית שמאי, והא עדשים לגבי מנחה כגרוגרות לגבי ניזר דמו, וקאמרי בית שמאי הוי ניזר													⚡									ט:
	הדר ביה חזקיה.																						ט:
	ואמאי הדר ביה?													⚡									ט:
	מתני' קשיתיה, מאי איריא דתני מן השעורים? ליתני מן העדשים, אלא סבר חזקיה: כי קאמרי ב"ש התם - כרבי יהודה.	רבא:																					ט:
	אפילו מן העדשים.	רבי יוחנן:																					ט:
	באומר אילו הייתי יודע שאין נודרין כך, לא נדרתי כך אלא כך	והא רבי יוחנן הוא דאמר:												⚡									ט:
	לדבריו דחזקיה הוא דקאמר: את מ"ט קא הדרת כך? משום דלא קתני מן העדשים, דלמא לא מיבעיא קאמר, לא מיבעיא כי אמר מעדשים דמייתי מנחה מעלייתא, דאיכא למימר מיהדר הוא דהדר ביה, ותפוס לשון ראשון, אלא כי אמר מן השעורים ודאי דהכי קאמר: אי קדשה כמנחת העומר או כמנחת סוטה - תקדוש, אי לא - לא, קמ"ל דמייתי מן החטים.																						ט:
	אמר: אמרה פרה זו הריני נזירה אם עומדת אני, ואמר הדלת הזה הריני נזירה אם נפתח אני, בש"א: ניזר אינו ניזר.	[בית שמאי]																					מ
	אף כשאמרו ב"ש, לא אמרי אלא באומר הרי פרה זו עלי קרבן אם עומדת היא.	בית הלל:																					י
	פרה מי קא מישתעיא?	רבי יהודה:																					י
	הכא במאי עסקינן - כגון שהיתה פרה רבוצה לפניו, ואמר: כסבורה פרה זו אינה עומדת, הריני ניזר מבשרה אם עמדה מאליה ועמדה מאליה, והלכו ב"ש לשיטתן וב"ה לשיטתן	רמי בר חמא:																					י
	מן הגרוגרות ומן הדבילה - הוי ניזר, הכא נמי כי אמר מבשרה - הוי ניזר	בית שמאי דאמרי:																					י
	לא הוי ניזר.	בית הלל:																					י
	והא אמרוהו ב"ש חדא זימנא													⚡									י
	תרתיתלת.	רבא:																					י
	תרתיתלת.	וכן תני רבי חייה:																					י
	תרתיתלת.	וכן א"ר אושעיא:																					י
	וצריכי, דאי איתמר בהא גרוגרות ודבילה, התם הוא דאמרי ב"ש הוי ניזר, משום דמיחלפן בענבים, אבל בשר בענבים לא מיחלף. ואי איתמר בשר, הכא הוא דאמרי ב"ש הוי ניזר, בבישרא וחמרא, אבל גרוגרות ודבילה לא, קמ"ל.																						י
	ואי איתמר הני תרתין, הני הוא דקאמרי בית שמאי, אבל דלת - אימא מודו להו לבית הלל. ואי תנא דלת, בהא קאמרי בית הלל, אבל בהך תרתין - אימא מודו להו לבית שמאי, קמשמע לן דלא.																						י
	מי קתני אם עמדה מאליה?	רבא:																					י
	כגון שהיתה פרה רבוצה לפניו, ואמר הרי עלי קרבן.	אלא אמר רבא:																					י
	בשלמא פרה בת קרבן היא, אלא דלת בת קרבן היא?																						י
	כגון שהיתה פרה רבוצה לפניו ואמר הריני ניזר מין אם לא עמדה ועמדה מאליה	אלא אמר רבא:																					י
	תורפיה דהאי גברא משום אוקמה בידיה הוא, והא לא אוקמה	בית שמאי סברי:																					י
	תורפיה דהאי גברא משום דרביעא הוא, והא קמת.	בית הלל סברי:																					י
	אי הכי, אימא סיפא:																						י
	אף כשאמרו בית שמאי, לא אמרו אלא באומר הרי פרה זו עלי קרבן	רבי יהודה:																					י

<p>◆ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>
<p>key-מקרא:</p>	

מאן דאמר	מזגו	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא
נזיר-הריני נזיר												
מימרא												
פרה מי קא מתפיס בה מידי?												י
אלא, כגון דאמר הריני נזיר מבשרה אם לא עמדה ועמדה מאליה												י
תורפיה דההוא גברא משום אוקמה בידיה הוא, והא לא אוקמה	בית שמאי סברי:											י
תורפיה דהאי גברא משום דרביעא, והא קמת.	בית הלל סברי:											י
וב"ה סברי אי לא קמת הוי נזיר?												י
מבשרה - לא הוי נזיר	והאמרי: [בית הלל]											י
לטעמייהו דב"ש קאמרי: לדידן אפי' לא קמת נמי לא הוי נזיר, לדידכו דאמריתו הוי נזיר, אודו לן מיהת דתורפיה דהדין גברא משום דרביעא, והא קמת.	[בית הלל]											י
ובית שמאי?												י
לאו תורפיה דהאי גברא משום אוקמה בידיה הוא? והא לא אוקמה.	[בית שמאי]											י
מזגו לו את הכוס, ואמר הריני נזיר ממנו - ה"ז נזיר.												יא
מעשה באשה אחת שהיתה שיכורה, ומזגו לה את הכוס, ואמרה הריני נזירה ממנו												יא
לא נתכוונה זו אלא לומר הרי הוא עלי קרבן.	אמרו חכמים:											יא
מעשה לסתור? אמרת רישא: הרי זה נזיר, והדר תני: מעשה באשה אחת, אלמא בהאי הוא דאסור, הא ייבא אחרינא שרי?												יא
מזגו לו את הכוס, ואמר הריני נזיר ממנו - הרי זה נזיר, ואם שיכור הוא, ואמר הריני נזיר ממנו - אינו נזיר, מ"ט? כמאן דאמר הרי עלי קרבן הוא וכ"ת, לימא הכן סבר: מיתין לי אחרינא ומצערין לי, אימא להו הא מילתא דפסיקא להו	חסורי מיחסרא והכי קתני:											יא
ומעשה נמי באשה אחת.												יא
הריני נזיר על מנת שאהא שותה יין ומיטמא למתים - הרי זה נזיר ואסור בכולן.												יא
יודע אני שיש נזירות, אבל איני יודע שהנזיר אסור ביין - הרי זה אסור	[ת"ק]											יא
מתיר.	רבי שמעון:											יא
יודע אני שהנזיר אסור ביין, אבל סבור הייתי שחכמים מתירין לי, מפני שאין אני יכול לחיות אלא ביין, או מפני שאני קובר את המתים - הרי זה מותר	[ת"ק]											יא
אוסר.	רבי שמעון:											יא
ולפלוג נמי רבי שמעון ברישא												יא
חלוק היה ר"ש אף ברישא.	רבי יהושע בן לוי:											יא
ברישא לא פליג ר"ש, מאי טעמא? משום דהוה ליה מתנה על מה שכתוב בתורה, וכל המתנה על מה שכתוב בתורה - תנאו בטל.	רבינא:											יא
ור' יהושע בן לוי?												יא
האי על מנת כחוך דמי.	אמר לך: [רבי יהושע בן לוי]											יא
תניא כוותיה דרבינא:												יא
אמר הריני נזיר על מנת שאהא שותה יין ומיטמא למתים - ה"ז נזיר ואסור בכולן, מפני שהוא מתנה על מה שכתוב בתורה, וכל המתנה על מה שכתוב בתורה - תנאו בטל.	[תניא]											יא
יודע אני שהנזיר אסור ביין.												יא
והאמרת רישא: אסור, ורבי שמעון מתיך												יא

<p>♦ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof</p>
<p>מקרא-key:</p>	

Talmud Navigator

מ"א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא	יב
										אימא נמי: הרי זה אסור, ור"ש מתיר.	
										ואיבעית אימא: לעולם לא תיפוך, התם רישא כגון דנזר מחדא, לרבנן דאמרי דאפי' לא נזר אלא מאחת מהן הוי נזיר - ואסור, לר' שמעון דאמר עד שיזיר מכולם - מותר סיפא דנזר מכולהו ואיתשיל מחדא, לרבנן דאמרי אפילו לא נזר אלא מאחת מהן הוי נזיר, כי מתשיל מחדא מינייהו אישתרי, לרבי שמעון דאמר עד שיזיר מכולם, כי מתשיל נמי מההוא עד דמתשיל מכולהו, משום הכי קתני: ור"ש אוסר.	
										ואב"א: בנדרי אונסין קאי מיפלגי, ובפולוגתא דשמואל ורב אסי	
										ארבעה נדרים התירו חכמים: נדרי זירוזין, נדרי הבאי, נדרי שגגות, נדרי אונסין	
										דתנן: ור"ש:	
										ואמר רב יהודה אמר רב אסי:	
										ארבעה נדרים הללו צריכין שאלה לחכמים	
										כי אמריה קמיה דשמואל	
										תנא קתני: התירו חכמים, ואת אמרת: צריכין שאלה לחכמים	
										אמר לי: [שמואל]	
										רבנן סברי כשמואל, ור"ש כרב אסי.	
										הריני נזיר ועלי לגלח נזיר, ושמע חבירו ואמר ואני ועלי לגלח נזיר, אם היו פקחים - מגלחין זה את זה, ואם לאו - מגלחין נזירים אחרים.	
										שמע חבירו ואמר ואני, מהו? ואני אכוליה דיבורא משמע, או דלמא אפליגיה דיבורא משמע?	
										את"ל אפליגיה דיבורא משמע, ארישא או אסיפא?	
										ואני ועלי לגלח נזיר, אם היו פקחים - מגלחין זה את זה	
										תא שמע:	
										מדקאמר ואני ועלי, ש"מ: ואני אפליגיה דיבורא.	
										אין, אפליגיה דיבורא משמע, מיהו ארישא או אסיפא?	
										מינה, מדקאמר ועלי לגלח, ש"מ: ואני על תחילת דיבורא משמע.	
										רב הונא בריה דרב יהושע לרבא:	
										ממאי דהכי? לעולם אימא לך: ואני אכוליה דיבורא, ואי משום ועלי מאי קאמר? ועלי בהא מילתא דאי לא תימא הכי	
										הרי עלי לגלח חצי נזיר, ושמע חבירו ואמר ואני עלי לגלח חצי נזיר	
										התם מי איכא תרתין מילי? אלא מאי קאמר עלי - בהא מילתא, הכא נמי כי קאמר עלי - בהא מילתא	
										הכי השתא, אי אמרת בשלמא רישא צריכא סיפא לא צריכא, תני סיפא דלא צריכא משום רישא דצריכא, אלא אי אמרת רישא לא צריכא סיפא לא צריכא, תני רישא דלא צריכא ותני סיפא דלא צריכא?	
										א"ל רבא:	
										ר' יצחק בר יוסף אמר רבי יוחנן:	
										האומר לשלוחו צא וקדש לי אשה סתם - אסור בכל הנשים שבעולם, חזקה שליה עושה שליחותו, וכיון דלא פריש ליה, הא לא ידע הי ניהו קדיש ליה.	
										קן סתומה שפרחה גזול אחד מהן לאויר העולם, או שפרחה לבין חטאות המתות, או שמת אחד מהן - יקח זוג לשני	
										איתיביה ר"ל לרבי יוחנן:	
										ואילו קן מפורשת אין לו תקנה	
										ואילו שאר קינין בעלמא מיתקנן, ואמאי? לימא: כל חדא וחדא דלמא האי ניהו	
										קאמינא אנא: אשה דלא ניידיא, ואמרת לי את: איסורא דנייד	
										וכ"ת, הכא נמי נייד, אימור בשוקא אשכח וקדיש	
										התם הדרא לניחותא, גבי קן מי הדרא.	
										ומודה רבי יוחנן, באשה שאין לה לא בת ולא בת בת ולא בת בן, ולא אם ולא אם אחות, ואף על פי שהיתה לה אחות - ונתגרשה לאחר מכאן - דההיא שריא, מאי טעמא? דבההיא שעתא דקא"ל הוה נסיבן לגברי, כי משוי שליח - במילתא דקיימא קמיה, במילתא דלא קיימא קמיה - לא משוי שליח.	
										רבא:	

<p>◆ חולקים-disputants ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof</p>
<p>מקרא-key:</p>	

נזיר-הריני נזיר	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא	יב
מימרא	מאן דאמר												
הריני נזיר ועלי לגלח נזיר, ושמע חבירו ואמר ואני ועלי לגלח נזיר, אם היו פקחין - מגלחין זה את זה, ואם לאו - מגלחין נזירים אחרים	תנן:												יב.
בשלמא בתראה איכא קדמאה קמיה, אלא קדמאה מי איכא בתראה קמיה? אלא הכי קאמר: אי משכחנא דהוי נזיר אגלחיה, הכא נמי הכי קאמר ליה: אי משכחת דמיגרשה קדיש ל?													יב.
לא משוי איניש שליח אלא במילתא דמצי עביד השתא, במילתא דלא מצי עביד ליה השתא - לא משוי.	אמרין:												יב:
ולא?													יב:
האומר לאפוטרופוס שלו כל נדרים שתדור אשתי מכאן עד שאבוא ממקום פלוני הפר לה, והפר לה, יכול יהו מופרין? ת"ל: (במדבר ל) אישה יקימנו ואישה יפירונו, דברי ר' יאשיה	ת"ש: [רבי יאשיה]												יב:
מצינו בכל מקום ששלוחו של אדם כמותו	רבי יונתן:												יב:
טעמא דאמר רחמנא אישה יקימנו ואישה יפירונו, הא לאו הכי - אפוטרופוס מיפר													יב:
ואילו גבי דידיה תניא:													יב:
האומר לאשתו כל נדרים שתדורי מכאן ועד שאבא ממקום פלוני יהו קיימין - לא אמר כלום	[תניא]												יב:
הרי הן מופרין - ר"א אומר: מופר	[ר"א]												יב:
אינו מופר	חכמים:												יב:
קס"ד כי אמר רבי יאשיה - אליבא דרבנן דאמרי לא מצי מיפר, ואי לאו דאמר רחמנא אישה יקימנו ואישה יפירונו, אפוטרופוס הוה מיפר ודלמא אליבא דרבי אליעזר, דאמר מצי מיפר.													יב:
אי הכי, למה לי לשוויי שליח? ליפר לה איהן													יב:
קסבר: דלמא משתלינא או רתחנא או מיטרידנא.													יב:
הרי עלי לגלח חצי נזיר, ושמע חבירו ואמר ואני ועלי לגלח חצי נזיר - זה מגלח נזיר שלם, וזה מגלח נזיר שלם, דברי רבי מאיר	[רבי מאיר]												יב:
זה מגלח חצי נזיר, וזה מגלח חצי נזיר.	חכמים:												יב:
הכל מודים, כל היכא דאמר חצי קרבנות נזיר עלי - חצי קרבן מייתי, קרבנות חצי נזיר עלי - כוליה קרבן בעי איתויי, מאי טעמא? דהא לא אשכחן נזירות לפלגא, וכי פליגי - בלישנא דמתני' פליגי	רבא:												יב:
כיון דאמר הרי עלי - איחייב אכוליה קרבן נזירות, וכי קאמר חצי נזירות - לאו כל כמיניה	ר"מ סבר:												יב:
נדר ופתח עמו הוא.	ורבנן סברי:												יב: